

- 1 Kon. 22:29-36**
2 Kron. 18:28-34
Ramoth Gilead (853 v.C.)
- ACHAB IN STRIJD GEDOOD.** Alzo toog de koning van Israël en Jósafat, de koning van Juda, op naar Ramoth in Gilead. En de koning van Israël zeide tot Jósafat: "Als ik mij versted heb, zal ik in den strijd komen; maar gij, trek uw klederen aan." Alzo verstelde zich de koning van Israël, en kwam in den strijd. De koning nu van Syrië had geboden aan de oversten der wagenen, van welke hij twee en dertig had, zeggende: "Gij zult noch kleinen noch groten bestrijden, maar den koning van Israël alleen." Het geschiedde dan, als de oversten der wagenen Jósafat zagen, dat zij zeiden: "Gewisselijk, die is de koning van Israël", en zij keerden zich naar hem, om te strijden; maar Jósafat riep uit. En het geschiedde, als de oversten der wagenen zagen, dat hij de koning van Israël niet was, dat zij zich van achter hem afkeerden. Toen spande een man den boog in zijn eenvoudigheid, en schoot den koning van Israël tussen de gespen en tussen het pantsier. Toen zeide hij tot zijn voerman: "Keer uw hand, en voer mij uit het leger, want ik ben zeer verwond." En de strijd nam op denzelfden dag toe, en de koning werd met den wagen staande gehouden tegenover de Syriërs; maar hij stierf des avonds, en het bloed der wonde vloeide in den bak des wagens. En er ging een uitroeping door het heirleger, als de zon onderging, zeggende: "Een ieder kere naar zijn stad, en een ieder naar zijn land!"
- 2 Kron. 19:1-3**
Jeruzalem
- JOSAFAT BERISPT.** En Jósafat, de koning van Juda, keerde met vrede weder naar zijn huis te Jeruzalem. En Jehu, de zoon van Hanáni, de ziener, ging uit, hem tegen, en zeide tot den koning Jósafat: "Zoudt gij den goddeloze helpen, en die den HEERE haten, liefhebben? Nu is daarom over u van het aangezicht des HEEREN grote toornigheid. Evenwel goede dingen zijn bij u gevonden; want gij hebt de bossen uit het land weggedaan, en uw hart gericht om God te zoeken."
- 1 Kon. 22:37-40a**
Samaria
- ACHAB BEGRAVEN.** Alzo stierf de koning, en werd naar Samaria gebracht; en zij begroeven den koning te Samaria. Als men nu den wagen in den vijver van Samaria spoelde, lekten de honden zijn bloed, waar de hoeren wiesen, naar het woord des HEEREN, dat Hij gesproken had. Het overige nu der geschiedenissen van Achab, en al wat hij gedaan heeft, en het elpenbenen huis, dat hij gebouwd heeft, en al de steden, die hij gebouwd heeft, zijn die niet geschreven in het boek der kronieken der koningen van Israël? Alzo ontsliep Achab met zijn vaderen.
- 1 Kon. 22:40b**
(853 v.C.)
- AZAHIA HEERST NU ALLEEN.** En zijn zoon Aházia werd koning in zijn plaats.
- 1 Kon. 22:53,54**
- AZAHIA'S KARAKTER.** En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN; want hij wandelde in den weg van zijn vader, en in den weg van zijn moeder, en in den weg van Jeróbeam, den zoon van Nebat, die Israël zondigen deed. En hij diende Baäl, en boog zich voor hem, en vertoornde den HEERE, den God Israëls, naar alles, wat zijn vader gedaan had.
- 2 Kon. 1:1**
3:4,5
- MOAB IN OPSTAND.** Mesa nu, de koning der Moabieten, was een veehandelaar, en bracht op aan den koning van Israël honderd duizend lammeren, en honderd duizend rammen met de wol. Maar het geschiedde, als Achab gestorven was, dat de koning der Moabieten van den koning van Israël afviel.

In Juda

- 2 Kron. 19:4-11**
Jeruzalem
- RECHTSSYSTEEM HERVORMD.** Jósafat nu woonde te Jeruzalem; en hij toog wederom uit door het volk, van Ber-séba af tot het gebergte van Efraïm toe, en deed hen wederkeren tot den HEERE, hunner vaderen God. En hij stelde richters in het land, in alle vaste steden van Juda, van stad tot stad. En hij zeide tot de richters: "Ziet wat gij doet, want gij houdt het gericht niet den mens, maar den HEERE; en Hij is bij u in de zaak van het gericht. Nu dan, de verschrikking des HEEREN zij op ulieden; neemt waar, en doet het; want bij den HEERE, onzen God, is geen onrecht, noch aanneming van personen, noch ontvanging van geschenken." Daartoe stelde Jósafat ook te Jeruzalem enige van de Levieten, en van de priesteren, en van de hoofden der vaderen van Israël, over het gericht des HEEREN, en over rechtsgeschillen, als zij weder te Jeruzalem gekomen waren. En hij gebod hun, zeggende: "Doet alzo in de vreze des HEEREN, met getrouwheid en met een volkomen hart. En in alle geschil, hetwelk van uw broederen, die in hun steden wonen, tot u zal komen, tussen bloed en bloed, tussen wet en

gebod, en inzettingen en rechten, zo vermaant hen, dat zij niet schuldig worden aan den HEERE, en een grote toornigheid over u en over uw broederen zij; doet alzo, en gij zult niet schuldig worden.

En ziet, Amárja, de hoofdpriester, is over u in alle zaak des HEEREN; en Zebádja, de zoon van Ismaël, de vorst van het huis van Juda, in alle zaak des konings; ook zijn de ambtlieden, de Levieten, voor uw aangezicht; weest sterk en doet het, en de HEERE zal met den goede zijn.”

2 Kron. 20:1,2

MOABIETEN VALLEN JUDA BINNEN. Het geschiedde nu na dezen, dat de kinderen Moabs, en de kinderen Ammons, en met hen anderen benevens de Ammonieten, kwamen tegen Jósafat ten strijde.

Toen kwamen er, die Jósafat boodschapten, zeggende: “Daar komt een grote menigte tegen u van gene zijde der zee, uit Syrië, en zie, zij zijn te Házezón-Thamar, hetwelk is Engedi.”

2 Kron. 20:3-12

JOSAFAT BIDT. Jósafat nu vreesde, en stelde zijn aangezicht, om den HEERE te zoeken; en hij riep een vasten uit in gans Juda. En Juda werd vergaderd, om van den HEERE hulp te zoeken; ook kwamen zij uit alle steden van Juda, om den HEERE te zoeken. En Jósafat stond in de gemeente van Juda en Jeruzalem, in het huis des HEEREN, voor het nieuwe voorhof. En hij zeide:

“O, HEERE, God onzer vaders, zijt Gij niet die God in den hemel? Ja, Gij zijt de Heerser over alle koninkrijken der heidenen; en in Uw hand is kracht en sterkte, zodat niemand zich tegen U stellen kan. Hebt Gij niet, onze God, de inwoners dezes lands van voor het aangezicht van Uw volk Israël verdreven, en dat aan het zaad van Abraham, Uw liefhebber, tot in eeuwigheid gegeven? Zij nu hebben daarin gewoond, en zij hebben U daarin een heiligdom gebouwd voor Uw Naam, zeggende: 'Indien over ons enig kwaad komt, het zwaard des oordeels, of pestilentie, of honger, wij zullen voor dit huis, en voor Uw aangezicht staan, dewijl Uw Naam in dit huis is; en wij zullen uit onze benauwdheid tot U roepen, en Gij zult verhoren en verlossen.'

En nu, zie de kinderen Ammons, en Moab, en die van het gebergte Seïr, door dewelken Gij Israël niet toeliet te trekken, als zij uit Egypteland togen, maar zij weken van hen, en verdelgden hen niet; zie dan, zij vergelden het ons, komende om ons uit Uw erve, die Gij ons te erven gegeven hebt, te verdrijven. O, onze God, zult Gij geen recht tegen hen oefenen? Want in ons is geen kracht tegen deze grote menigte, die tegen ons komt, en wij weten niet, wat wij doen zullen; maar onze ogen zijn op U.”

2 Kron. 20:13-19

GODS GEEST ANTWOORDT. En gans Juda stond voor het aangezicht des HEEREN, ook hun kinderkens, hun vrouwen en hun zonen.

Toen kwam de Geest des HEEREN in het midden der gemeente, op Jaháziël, den zoon van Zechárja, den zoon van Benája, den zoon van Jehiël, den zoon van Matthánja, den Leviet, uit de zonen van Asaf; en hij zeide: “Merkt op, geheel Juda, en gij, inwoners van Jeruzalem, en gij, koning Jósafat! Alzo zegt de HEERE tot ulieden: “Vreest gijlieden niet, en wordt niet ontzet vanwege deze grote menigte; want de strijd is niet uwe, maar Gods. Trekt morgen tot hen af; ziet, zij komen op bij den opgang van Ziz; en gij zult hen vinden in het einde des dals, voor aan de woestijn van Jerúël. Gij zult in dezen strijd niet te strijden hebben; stelt uzelf, staat en ziet het heil des HEEREN met u, o Juda en Jeruzalem! Vreest niet, en ontzet u niet, gaat morgen uit, hun tegen, want de HEERE zal met u wezen.”

Toen neigde zich Jósafat met het aangezicht ter aarde; en gans Juda en de inwoners van Jeruzalem vielen neder voor het aangezicht des HEEREN, aanbiddende den HEERE. En de Levieten uit de kinderen der Kahathieten, en uit de kinderen der Korahieten, stonden op, om den HEERE, den God Israëls, met luider stem ten hoogste te prijzen.

2 Kron. 20:20-24
Woestijn van Tekoa

MOABIETEN VERNIETIGD. En zij maakten zich des morgens vroeg op, en togen uit naar de woestijn van Thekóa; en als zij uittogen, stond Jósafat en zeide: “Hoort mij, o Juda, en gij, inwoners van Jeruzalem! Geloof in den HEERE, uw God, zo zult gij bevestigd worden; gelooft aan Zijn profeten, en gij zult voorspoedig zijn.” Hij nu beraadslaagde zich met het volk, en hij stelde den HEERE zangers, die de heilige Majesteit prijzen zouden, voor de toegerusten uitgaande en zeggende:

“Looft den HEERE,
want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid!”

Ter tijd nu, als zij aanhieven met een vreugdegeroep en lofzang, stelde de HEERE achterlagen tegen de kinderen Ammons, Moab, en die van het gebergte Se'ir, die tegen Juda gekomen waren; en zij werden geslagen. Want de kinderen Ammons en Moab stonden op tegen de inwoners van het gebergte Se'ir, om te verbannen en te verdelgen; en als zij met de inwoners van Se'ir een einde gemaakt hadden, hielpen zij de een den ander ten verderve.

Als nu Juda tot den wachttoren in de woestijn gekomen was, wendden zij zich naar de menigte; en ziet, het waren dode lichamen, liggende op de aarde, en niemand was ontkomen.

**2 Kron.
20:25-30
Vallei van
Beracha**

TRIOMFANTELIJKE TERUGKEER. Jósafat nu en zijn volk kwamen, om hun buit te roven, en zij vonden bij hen in menigte, zowel have en dode lichamen, als kostelijk gereedschap, en namen voor zich weg, totdat zij niet meer dragen konden; en zij roofden den buit drie dagen, want dies was veel. En op den vierden dag vergaderden zij zich in het dal van Berácha, want daar loofden zij den HEERE; daarom noemden zij den naam dierzelfver plaats het dal van Berácha, tot op dezen dag.

Daarna keerden alle mannen van Juda en Jeruzalem weder, en Jósafat in de voorspitse van hen, om wederom met blijdschap tot Jeruzalem te komen; want de HEERE had hen verblijd over hun vijanden. En zij kwamen te Jeruzalem, met luiten, en met harpen, en met trompetten, tot het huis des HEEREN.

En er werd een verschrikking Gods over alle koninkrijken dier landen, als zij hoorden, dat de HEERE tegen de vijanden van Israëel gestreden had. Alzo was het koninkrijk van Jósafat stil; en zijn God gaf hem rust rondom henen.

**2 Kron.
20:35-37
1 Kon.
22:49,50
Jeruzalem**

BEPERKT BONDGENOOTSCHAP VOOR TRANSPORTEN. ^{Kr} Doch na dezen vergezelschapte zich Jósafat, de koning van Juda, met Aházia, den koning van Israëel; die handelde goddelooslijk in zijn doen. En hij vergezelschapte zich met hem, om schepen te maken, om naar Tharsis te gaan. ^{Ko} En Jósafat maakte schepen van Tharsis, om naar Ofir te gaan om goud. ^{Kr} En zij maakten de schepen te Ezeon-Géber. Maar Eliëzer, de zoon van Dódava, van Marésa, profeteerde tegen Jósafat, zeggende: "Omdat gij u met Aházia vergezelschapt hebt, heeft de HEERE uw werken verscheurd." Alzo werden de schepen verbroken, dat zij niet konden naar Tharsis gaan.

^{Ko} Toen zeide Aházia, de zoon van Achab, tot Jósafat: "Laat mijn knechten met uw knechten op de schepen varen"; maar Jósafat wilde niet.

In Israëel

**2 Kon. 1:2
Samaria**

AHAZIA VERWOND NA ONGELUK. En Aházia viel door een tralie in zijn opperzaal, die te Samaria was, en werd krank. En hij zond boden, en zeide tot hen: "Gaat heen, vraagt Baäl-Zebub, den god van Ekron, of ik van deze krankheid genezen zal."

2 Kon. 1:3-8

ELIA DEELT PROFETIE MEE. Maar de Engel des HEEREN sprak tot Elía, den Thisbiet: "Maak u op, ga op, den boden des konings van Samaria tegemoet, en spreek tot hen: 'Is het, omdat er geen God in Israëel is, dat gijlieden heengaat, om Baäl-Zebub, den god van Ekron, te vragen?' Daarom nu zegt de HEERE alzo: 'Gij zult niet afkomen van dat bed, waarop gij geklommen zijt, maar gij zult den dood sterven.'" En Elía ging weg.

Zo kwamen de boden weder tot hem; en hij zeide tot hen: "Wat is dit, dat gij wederkomt?"

En zij zeiden tot hem: "Een man kwam op, ons tegemoet, en zeide tot ons: 'Gaat heen, keert weder tot den koning die u gezonden heeft, en spreekt tot hem: "Zo zegt de HEERE: Is het, omdat er geen God in Israëel is, dat gij zendt, om Baäl-Zebub, den god van Ekron, te vragen? Daarom zult gij van dat bed, waarop gij geklommen zijt, niet afkomen, maar gij zult den dood sterven.'" "

En hij sprak tot hen: "Hoedanig was de gestalte des mans, die u tegemoet opgekomen is, en deze woorden tot u gesproken heeft?"

En zij zeiden tot hem: "Hij was een man met een harig kleed, en met een lederen gordel gegord om zijn lenden."

Toen zeide hij: "Het is Elía, de Thisbiet."

2 Kon. 1:9-14

BOODSCHAPPERS GEDOOD. En hij zond tot hem een hoofdman van vijftig met zijn vijftigen. En als hij tot hem opkwam (want ziet, hij zat op de hoogte eens bergs), zo sprak hij tot hem: "Gij, man Gods! De koning zegt: 'Kom af.'" "

Maar Elía antwoordde en sprak tot den hoofdman van vijftigen: "Indien ik dan een man Gods ben, zo dale vuur van den hemel, en vertere u en uw vijftigen." Toen daalde vuur van den hemel, en verteerde hem en zijn vijftigen.

En hij zond wederom tot hem een anderen hoofdman van vijftig met zijn vijftigen. Deze antwoordde en sprak tot hem: "Gij, man Gods! Zo zegt de koning: 'Kom haastelijk af.'"

En Elía antwoordde en sprak tot hen: "Ben ik een man Gods, zo dale vuur van den hemel, en vertere u en uw vijftigen." Toen daalde het vuur Gods van den hemel en verteerde hem en zijn vijftigen.

En wederom zond hij een hoofdman van de derde vijftigen met zijn vijftigen. Zo ging de derde hoofdman van vijftigen op, en kwam en boog zich op zijn knieën, voor Elía, en smeekte hem, en sprak tot hem: "Gij, man Gods, laat toch mijn ziel en de ziel van uw knechten, van deze vijftigen, dierbaar zijn in uw ogen! Zie, het vuur is van den hemel gedaald, en heeft die twee eerste hoofdmannen van vijftigen met hun vijftigen verteerd; maar nu, laat mijn ziel dierbaar zijn in uw ogen!"

2 Kon. 1:15,16 AHAZIA'S DOOD VOORZEGD. Toen sprak de Engel des HEEREN tot Elía: "Ga af met hem; vrees niet voor zijn aangezicht." En hij stond op, en ging met hem af tot den koning.

En hij sprak tot hem: "Zo zegt de HEERE: Daarom, dat gij boden gezonden hebt, om Baäl-Zebub, den god van Ekron, te vragen (is het, omdat er geen God in Israël is, om Zijn woord te vragen?); daarom, van dat bed, waarop gij geklommen zijt, zult gij niet afkomen, maar gij zult den dood sterven."

2 Kon. 1:17a,18 (853 v.C.) AHAZIA STERFT. Alzo stierf hij, naar het woord des HEEREN, dat Elía gesproken had. Het overige nu der zaken van Aházia, die hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek der kronieken der koningen van Israël?

2 Kon. 1:17b 3:1 (853-852 v.C.) JORAM WORDT KONING. Joram nu, de zoon van Achab, werd koning over Israël te Samaria, in het achttiende jaar van Jósafat, den koning van Juda, en hij regeerde twaalf jaren.

2 Kon. 3:2,3 JORAMS KARAKTER. En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, doch niet gelijk zijn vader en gelijk zijn moeder; want hij deed dat opgerichte beeld van Baäl weg, hetwelk zijn vader gemaakt had. Evenwel hing hij de zonden van Jeróbeam, den zoon van Nebat, aan, die Israël deed zondigen; hij week daarvan niet af.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.